

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2015. gada 12. maijā *

Pieklūve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas attiecas uz diviem valsts procesiem konkurences jomā — Dokumenti, kurus valsts konkurences iestāde nodevusi Komisijai Savienības tiesību normās paredzētās sadarbības ietvaros — Pieklūves atteikums — Izņēmums saistībā ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību — Attiecīgās iestādes pienākuma veikt pieteikumā par pieklūvi norādīto dokumentu satura konkrētu un individuālu pārbaudi neesamība, ja attiecīgā izmeklēšana ir pilnībā pabeigta — Procesa organizatorisko pasākumu, ar kuriem pieprasīta strīdīgo dokumentu iesniegšana, nepieciešamības neesamība — Pieteikuma iesniedzēja īpašās situācijas neņemšana vērā

Lieta T-623/13

Unión de Almacenistas de Hierros de España, Madride (Spānija), ko pārstāv *A. Creus Carreras* un *A. Valiente Martin*, advokāti,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *J. Baquero Cruz* un *F. Clotuche-Duvieusart*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv *T. Henze*, *K. Petersen* un *A. Lippstreu*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par lūgumu atcelt Komisijas 2013. gada 18. septembra lēmumu, ar kuru prasītājai atteikta pieklūve dažiem dokumentiem, kas attiecas uz saraksti starp Komisiju un *Comisión Nacional de la Competencia* (CNC, Spānijas Konkurences komisija) saistībā ar diviem minētās iestādes uzsāktiem valsts procesiem.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja *M. E. Martínša Ribeiru* [*M. E. Martins Ribeiro*], tiesneši *S. Žervazoni* [*S. Gervasoni*] (referents) un *L. Madise* [*L. Madise*],

sekretārs *H. Palasio Gonsaless* [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 14. novembra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1. Eiropas Savienības tiesiskais regulējums attiecībā uz piekļuvi dokumentiem

1. Saskaņā ar LESD 15. panta 3. punktu:

“Jebkuram Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Savienības iestāžu un struktūru dokumentiem, neatkarīgi no to veida, ievērojot principus un nosacījumus, ko nosaka saskaņā ar šo punktu.

[..]”

2. Šie principi un nosacījumi ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

3. Regulas Nr. 1049/2001 2. pantā ir noteikts:

“1. Ikvienam Savienības pilsonim un fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, ievērojot šajā regulā noteiktos principus, nosacījumus un ierobežojumus.

[..]

3. Šī regula attiecas uz visiem iestādes dokumentiem, tātad uz dokumentiem, ko tā ir izdevusi, saņēmusi vai kuri ir tās rīcībā un skar jebkuru darbības jomu Eiropas Savienībā.

[..]”

4. Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. pantu par piekļuves tiesību izņēmumiem:

“[..]

2. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

- juridiskas vai fiziskas personas komerciālo interešu, tostarp intelektuālā īpašuma, aizsardzībai,
- tiesvedības un juridisku konsultāciju aizsardzībai,
- pārbaūžu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem,

ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

3. Var atteikt piekļuvi dokumentam, ko iestāde izdevusi iekšējām vajadzībām, vai iestādes saņemtam dokumentam, kurš skar jautājumu, par ko tā nav pieņēmusi lēmumu, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

Var atteikt piekļuvi dokumentam, kas satur viedokļu izklāstu iekšējām vajadzībām sakarā ar apspriedēm un iepriekšējām pārrunām attiecīgās iestādes iekšienē, pat tad, ja lēmums jau ir pieņemts, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

4. Kas attiecas uz trešo personu dokumentiem, iestāde apspriežas ar attiecīgo trešo personu ar mērķi noskaidrot, vai ir jāpiemēro 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums, ja nav skaidrības par to, vai šo dokumentu drīkst izsniegt vai nē.

5. Dalībvalsts var lūgt iestādei atteikt piekļuvi dokumentam, kas ir izdots minētajā dalībvalstī, bez tās iepriekšējas piekrišanas.

6. Ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko.

7. Izņēmumi, kas noteikti 1. līdz 3. punktā, ir spēkā tik ilgi, kamēr šāda aizsardzība ir pamatota, ņemot vērā dokumenta saturu. Izņēmumi var būt spēkā ne ilgāk kā 30 gadus. Ja dokumentiem ir piemērojami izņēmumi, kas skar privāto dzīvi vai komerciālās intereses, kā arī ja tie ir slepeni dokumenti, izņēmumus vajadzības gadījumā drīkst piemērot arī pēc šā termiņa.”

5 Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 1. punktā ir noteikts:

“Pieteikumus saistībā ar piekļuvi dokumentam iesniedz rakstiski, arī elektroniski, vienā no [EKL] 314. pantā minētajām valodām; tiem ir jābūt skaidri formulētiem, lai iestāde varētu viegli atrast attiecīgo dokumentu. Pieteikuma iesniedzējam nav jānorāda tā iesniegšanas iemesli.”

6 Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 12. panta 1. punktu:

“Iestādes, ciktāl iespējams, nodrošina dokumentu publiskumu elektroniskā veidā vai izmantojot reģistru saskaņā ar attiecīgās iestādes noteikumiem.”

2. Savienības tiesiskais regulējums konkurences jomā

7 Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101.] un [102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), 11. pantā ir noteikts:

“1. Komisija un dalībvalstu konkurences iestādes ciešā sadarbībā piemēro Kopienas konkurences noteikumus.

[..]

4. Dalībvalstu konkurences iestādes ne vēlāk kā 30 dienas pirms tā lēmuma pieņemšanas, kas pieprasa pārkapšanas pārtraukšanu vai kas pieņem saistības, vai kas atceļ grupālā atbrīvojuma regulu, informē Komisiju. Šajā nolūkā tās sniedz Komisijai lietas kopsavilkumu, paredzēto lēmumu vai, ja tāda nav, jebkādu citu dokumentu, kas norāda iecerēto rīcības gaitu. Šo informāciju var arī darīt pieejamu citu dalībvalstu konkurences iestādēm. Attiecīgā konkurences iestāde pēc Komisijas pieprasījuma dara Komisijai pieejamus citus dokumentus, ko tā glabā, un kas ir vajadzīgi lietas izvērtēšanai. Komisijai piegādāto informāciju var darīt pieejamu citu dalībvalstu konkurences iestādēm. Valstu konkurences iestādes var arī savā starpā apmainīties ar informāciju, kas vajadzīga tās lietas izvērtēšanai, ar ko tās nodarbojas saskaņā ar [LESD 101.] un [102.] pantu.

[..]”

- 8 Regulas Nr. 1/2003 27. panta 2. punktā ir noteikts:

“Tiesas procesos pilnībā respektē attiecīgo pušu aizstāvības tiesības. Tās ir tiesīgas piekļūt Komisijas lietas materiāliem, uz ko attiecas uzņēmumu likumīgās intereses savu komercnoslēpumu aizsargāšanā. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz Komisijas vai dalībvalstu konkurences iestāžu slepenu informāciju un iekšējiem dokumentiem. Piekļuves tiesības jo īpaši neattiecas uz saraksti starp Komisiju un dalībvalstu konkurences iestādēm vai uz savstarpējo saraksti starp dalībvalstu konkurences iestādēm, tajā skaitā dokumentiem, kas sagatavoti atbilstoši 11. un 14. pantam. Šajā punktā nekas neliedz Komisijai atklāt un izmantot informāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu pārkāpumu.”

- 9 Saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 28. panta 2. punktu:

“Neierobežojot informācijas apmaiņu un izmantošanu, kas paredzēta 11., 12., 14., 15. un 27. pantā, Komisija un dalībvalstu konkurences iestādes, to ierēdņi, darbinieki un citas personas, kas strādā šo iestāžu uzraudzībā, kā arī dalībvalstu citu iestāžu darbinieki un ierēdņi neatklāj informāciju, ko tie ieguvuši vai iemainījuši atbilstoši šai regulai, un kas ir tāda veida, uz kuru attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums. Šis pienākums arī attiecas uz visiem dalībvalstu pārstāvjiem un ekspertiem, kas saskaņā ar 14. pantu apmeklē padomdevējas komitejas sanāksmes.”

Tiesvedības priekšvēsture

- 10 *Unión de Almacenistas de Hierros de España*, prasītāja, 2013. gada 25. februārī Eiropas Komisijai iesniedza divus sākotnējos pieteikumus, lai saņemtu piekļuvi visai sarakstei starp Komisiju un *Comisión Nacional de la Competencia (CNC)*, Spānijas Konkurences komisija) saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 11. panta 4. punktu, saistībā ar diviem šīs pēdējās minētās iestādes uzsāktiem valsts procesiem, pamatojoties uz LESD 101. pantu.
- 11 Saņēmusi *CNC* atzinumu, Komisija uz prasītājas sākotnējiem pieteikumiem atbildēja ar 2013. gada 11. aprīļa vēstuli. Komisija piešķīra piekļuvi apstiprinājumiem par saņemšanu, ko tās Konkurences ģenerāldirektorāts (ĢD) bija nosūtījis *CNC*. Tā arī norādīja, ka tās ĢD nav atbildējis uz *CNC* paziņoto informāciju, kas norādīta Regulas Nr. 1/2003 11. panta 4. punktā. Visbeidzot, tā atteica piekļuvi citiem pieprasītajiem dokumentiem, pirmkārt, *CNC* lēmumu projektiem par diviem attiecīgajiem valsts procesiem un, otrkārt, šo abu *CNC* uzsāktu procesu kopsavilkumiem angļu valodā.
- 12 Ar 2013. gada 25. aprīļa vēstuli prasītāja, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 2. punktu, iesniedza atkārtotu pieteikumu. Šajā pašā vēstulē tā arī iesniedza jaunu sākotnējo pieteikumu, lūdzot piekļuvi reģistram un sarunu, ja tādas notikušas, starp Komisiju un *CNC* kopsavilkumiem saistībā ar pēdējās minētās uzsāktajām divām valsts procedūrām.
- 13 Ar 2013. gada 18. septembra vēstuli Komisija skaidri noraidīja 2013. gada 25. aprīļa vēstulē iekļauto atkārtoto pieteikumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 14 Apstrīdētajā lēmumā Komisija norādīja trīs pamatojumus, pirmais bija balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību, otrais bija balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu saistībā ar izmeklēšanas mērķiem un trešais bija balstīts uz šīs pašas regulas 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzēto izņēmumu saistībā ar kaitējumu lēmumu pieņemšanai iestādē. Turklāt Komisija atteicās piešķirt daļēju piekļuvi strīdīgajiem dokumentiem, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu.
- 15 Komisija būtībā pamatojas uz vispārējas prezumpcijas esamību, saskaņā ar kuru tādu dokumentu, kādi ir strīdīgie dokumenti, izpaušana apdraudētu attiecīgo uzņēmumu komerciālās intereses, kā arī izmeklēšanas darbību mērķus.

- 16 Komisija norāda, ka Tiesas judikatūrā ir paredzēta šādas vispārējas prezumpcijas piemērošana, īpaši koncentrācijas pārbaudes jomā.
- 17 Tāpat Komisija uzskata, ka šāda prezumpcija pēc analogijas ir piemērojama dokumentiem, kurus tai ir nosūtījuši valsts konkurences iestāde, pamatojoties uz Regulas Nr. 1/2003 11. panta 4. punktu.
- 18 Arī savu atteikumu piešķirt daļēju piekļuvi strīdīgajiem dokumentiem Komisija pamatoja ar šādu prezumpciju.
- 19 Turklāt Komisija atbildēja uz argumentiem, kurus prasītāja bija norādījusi savā atkārtotajā pieteikumā. Tā it īpaši norādīja, ka apstākļi, ka prasītāja ir bezpeļņas organizācija, neietekmē tiesības piekļūt dokumentiem, jo Direktīvas Nr. 1049/2001 mērķis ir piešķirt vispārējas publiskas pieejas tiesības iestāžu dokumentiem, nevis paredzēt noteikumus, lai aizsargātu atsevišķas personas īpašās intereses.
- 20 Komisija arī norādīja, ka dialogam, kuru tā uzsākusi ar valsts konkurences iestādēm, ir nepieciešama savstarpējas uzticēšanās gaisotne starp to un šīm iestādēm un šīs iestādes ir gatavas iesaistīties šādā dialogā tikai tad, ja to paustie viedokļi šajā kontekstā ir konfidenciāli.
- 21 Visbeidzot, Komisija norādīja, ka nav tādu sevišķu sabiedrības interešu, kas varētu pamatot strīdīgo dokumentu publiskošanu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 22 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 27. novembrī, prasītāja cēla šo prasību.
- 23 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - pieprasīt Komisijai iesniegt dokumentus, kuriem tā atteikusi piekļuvi, lai Vispārējā tiesa varētu tos pārbaudīt un pārliecināties par prasības pieteikumā norādīto argumentu patiesumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 24 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 25 Ar Vispārējās tiesas kancelejā 2014. gada 16. maijā iesniegto vēstuli Vācijas Federatīvā Republika lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas atbalstam.
- 26 Ar Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2014. gada 9. jūlija rīkojumu Vācijas Federatīvajai Republikai tika atļauts iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Tā kā pieteikums par iestāšanos lietā tika iesniegts pēc Vispārējas tiesas reglamenta 115. panta 1. punktā norādītā termiņa, tam pieskaitot šī paša reglamenta 102. panta 2. punktā paredzētos apsvērumus par attālumu, Vācijas Federatīvajai Republikai tika ļauts sniegt savus apsvērumus mutvārdu procesa laikā, pamatojoties uz tai nosūtīto ziņojumu tiesas sēdē.

Juridiskais pamatojums

1. Par prasījumiem saistībā ar lēmuma atcelšanu

- 27 Prasītāja izvirza divus prasības pamatus. Ar pirmo pamatu tā apgalvo, ka Komisija nav veikusi tās pieteikuma konkrētu un individuālu pārbaudi. Tā norāda, ka šādas konkrētas un individuālas pārbaudes neesamība izraisa apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu.
- 28 Ar otro pamatu prasītāja apstrīd katru no trīs Komisijas izvirzītajiem pamatiem (skat. iepriekš 14. punktu). Tā norāda, ka neviens no izņēmumiem, uz kuriem pamatojas Komisija apstrīdētajā lēmumā, tai neļaujot atteikt piekļuvi strīdīgajiem dokumentiem un ka tādējādi apstrīdētajā lēmumā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā un trešā ievilkuma noteikumus, kā arī šīs pašas regulas 4. panta 3. punktu.

Par pirmo pamatu saistībā ar to, ka prasītājas iesniegtais pieteikums par piekļuvi neesot konkrēti un individuāli pārbaudīts

- 29 Jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija nav veikusi prasītājas iesniegtā pieteikuma par piekļuvi konkrētu un individuālu pārbaudi.
- 30 Šajā ziņā Komisija norāda, ka, tā kā tā ir pamatojusies uz prezumpciju, ka piekļuve strīdīgajiem dokumentiem apdraudētu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešā ievilkumā un 3. punktā aizsargātās intereses, tai nebija konkrēti un individuāli jāpārbauda, vai prasītājai varētu tikt piešķirta šī piekļuve.
- 31 Tādējādi ir jāizvērtē, vai, kā to norāda Komisija, vispārējas prezumpcijas piemērošana, konkrēti un individuāli nepārbaudot katra strīdīgā dokumenta saturu, ļauj pamatot atteikumu piekļūt šiem dokumentiem.
- 32 Šāds izvērtējums ir jāveic saistībā ar Komisijas veikto pārbaudi par attiecīgo Regulas Nr. 1049/2001 noteikumu piemērošanu, un tādējādi tas ir jāveic, izvērtējot otrā prasītājas norādītā argumenta pamatotību. Līdz ar to, pirms tiek sniegta galīgā atbilde uz pirmo pamatu, ir jāizvērtē otrais pamats.

Par otro pamatu saistībā ar to, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 noteikumus

- 33 Prasītāja norāda, ka izmeklēšanas jēdziens, kāds tas izriet no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma noteikumiem, attiecas uz Savienības, nevis valsts iestādēm vai struktūrvienībām.
- 34 Turklāt tā norāda, ka CNC ir radījusi sekas tās veiktajām izmeklēšanām, pieņemot galīgos lēmumus, un tādējādi Komisija vairs nevar pamatoti norādīt uz izņēmumiem saistībā ar izmeklēšanas, komerciālo interešu un lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību. Apstāklim, ka šie lēmumi apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā bija prasības priekšmets, neesot nozīmes šajā ziņā, jo iespējama šo lēmumu atcelšana tiesas ceļā nevarot izraisīt šīs izmeklēšanas atsākšanu to noilguma noteikumu dēļ, kas pārkāpumiem paredzēti Spānijas konkurences tiesiskajā regulējumā.
- 35 Prasītāja pamatojas arī uz apstākļiem, kas izriet no tās īpašās situācijas. Šajā ziņā tā vispirms norāda uz faktu, ka atsevišķus pieprasītos dokumentus tai esot nosūtījušas Spānijas valsts iestādes. Tā arī norāda, ka tā ir vienīgā juridiskā persona, uz kuru attiecas aplūkotās procedūras.

- 36 Prasītāja precizē, ka tā ir bezpeļņas organizācija, kas neveic komercdarbību. Tādējādi, ņemot vērā, ka tā esot vienīgā juridiskā persona, uz kuru attiecoties aplūkotās procedūras, tās pieprasīto dokumentu publiskošana nevarot apdraudēt komerciālās intereses Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē.
- 37 Visbeidzot, prasītāja piebilst, ka Komisija šajā lietā aplūkotajos apstākļos nav uzsākusi nekādu lēmumu pieņemšanas procesu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta izpratnē un turklāt strīdīgie dokumenti neesot iekšēji dokumenti.
- 38 Komisija, galvenokārt pamatojoties uz vispārējas prezumpcijas esamību, saskaņā ar kuru tādu dokumentu, kādi ir strīdīgie dokumenti, izpaušana var apdraudēt attiecīgo uzņēmumu komerciālās intereses, kā arī izmeklēšanas darbību mērķus, norāda, ka prasītājas argumentiem nevar piekrist.
- 39 Vispirms ir jāpārbauda, vai Komisija ir pareizi piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā un trešā ievilkuma noteikumus. Šajā nolūkā vispirms ir jāpārbauda, vai strīdīgie dokumenti, kurus Komisijai nodeva valsts konkurences iestāde, pamatojoties uz Regulas Nr. 1/2003 11. panta 4. punktu, attiecas uz kādu no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā minētajām darbībām, pēc tam ir jāpārbauda, vai šādiem dokumentiem ir piemērojama vispārēja prezumpcija.

Dokumenti, kas attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā minētajām darbībām

- 40 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā minētajiem izņēmumiem iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt, attiecīgi, kādas noteiktas fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzībai vai pārbaūžu, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzībai, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.
- 41 Nav strīda par to, ka *CNC* nosūtīja dokumentus Komisijai, pamatojoties uz Regulas Nr. 1/2003 11. panta 4. punktu.
- 42 Regulas Nr. 1/2003 11. panta 4. punktā ir noteikts, ka dalībvalstu konkurences iestādes pirms tāda lēmuma pieņemšanas, ar kuru tiek noteikta pārkāpuma pārtraukšana, ar kuru tiek uzņemtas saistības vai atceltas Grupu atbrīvojuma regulas priekšrocības, nosūta Komisijai lietas kopsavilkumu, paredzēto lēmumu un, pēc Komisijas pieprasījuma, citus tās rīcībā esošos dokumentus, kas ir vajadzīgi lietas izvērtēšanai.
- 43 Pirmkārt, šajā lietā Komisijai nosūtīto informāciju apkopoja *CNC*, veicot izmeklēšanu saistībā ar LESD 101. panta piemērošanu, kuras mērķis ir savākt pietiekamu informāciju un pierādījumus, lai novērstu konkrētu praksi, kas ir pretrunā šai normai (pēc analogijas skat. spriedumu, 2013. gada 13. septembris, T-380/08 *Nīderlande/Komisija*, Krājums, EU:T:2013:480, 33. punkts).
- 44 Apstāklis, ka attiecīgo izmeklēšanu virzīja dalībvalsts iestāde, nevis [Savienības] iestāde, neietekmē dokumentu iekļaušanu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma piemērošanas jomā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 6. jūlijs, *Franchet un Byk/Komisija*, T-391/03 un T-70/04, Krājums, EU:T:2006:190, 121.–124. punkts). Proti, no šīs tiesību normas formulējuma neizriet, ka norādītās pārbaūžu, izmeklēšanas un revīzijas darbības attiektos tikai uz Savienības darbībām, pretēji tam, kā tas ir saistībā ar šīs pašas regulas 4. panta 3. punktu, kura mērķis ir aizsargāt “iestādes” lēmumu pieņemšanas procesu. Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka lēmumu pieņemšanas procesā, kāds tas noteikts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punktā, attiecībā uz dokumentiem, kas ir sagatavoti dalībvalstī, ir prasīts, lai attiecīgā iestāde un dalībvalsts atsauktos uz šīs pašas regulas 4. panta 1.–3. punktā noteiktajiem materiāltiesiskajiem izņēmumiem. Tomēr Tiesa ir piebildusi, ka dalībvalstu

likumīgo interešu aizsardzība var tikt nodrošināta, pamatojoties uz minētajiem izņēmumiem (spriedums, 2007. gada 18. decembris, Zviedrija/Komisija, C-64/05 P, Krājums, EU:C:2007:802, 83. punkts). Tādējādi šie izņēmumi ir jāizvērtē, uzskatot, ka to mērķis ir ne tikai aizsargāt Savienības iestāžu darbības, bet arī pašu dalībvalstu intereses, piemēram, pārbaūžu, izmeklēšanas un revīzijas darbību, kuras veic šīs dalībvalsts dienesti, aizsardzību.

- 45 Otrkārt, pārbaudot, kā tas ir šajā lietā aplūkoto abu valsts procesu gadījumā (skat. iepriekš 10. punktu), vai viens vai vairāki uzņēmumi nav iesaistīti koluzīvās darbībās, kas var būtiski ietekmēt konkurenci, CNC apkopo slepenu komerciālu informāciju par iesaistīto uzņēmumu komerciālo stratēģiju, to pārdošanas daudzumu summām, tirgus daļām vai komerciālajām attiecībām, kas nozīmē, ka iespēja iepazīties ar šādas procedūras datiem var apdraudēt minēto uzņēmumu komerciālo interešu aizsardzību (pēc analogijas skat. spriedumu Nīderlande/Komisija, minēts 43. punktā, EU:T:2013:480, 34. punkts).
- 46 Tādējādi strīdīgie dokumenti, kas ir sagatavoti procedūrā, kuru virza dalībvalsts konkurences iestāde, rīkojoties saskaņā ar LESD 101. pantu, ietilpst izmeklēšanas darbībās Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē un to izplatīšana var apdraudēt konkrētas juridiskas vai fiziskas personas komerciālo interešu aizsardzību šīs regulas 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē.
- 47 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā varēja pamatoti uzskatīt, ka strīdīgie dokumenti ietilpst iepriekš 46. punktā minēto tiesību normu piemērošanas jomā.
- 48 Tomēr jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai pamatotu atteikumu piekļūt pieprasītajam dokumentam, principā nepietiek ar to, ka šis dokuments attiecas uz kādu no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā minētajām darbībām. Attiecīgajai iestādei ir jāsniedz arī paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam varētu konkrēti un reāli apdraudēt intereses, kas aizsargātas ar šajā pantā paredzēto izņēmumu (skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/EnBW, C-365/12 P, Krājums, EU:C:2014:112, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 49 Kā tika nospriests iepriekš 29. punktā, Komisija apstrīdētajā lēmumā nav veikusi prasītājas iesniegtā pieteikuma par piekļuvi konkrētu un individuālu pārbaudi.
- 50 Tomēr Komisija savu atteikumu sniegt piekļuvi strīdīgajiem dokumentiem pamatoja, balstoties uz vispārējas prezumpcijas esamību (skat. iepriekš 15.–18. punktu).
- 51 Tādējādi ir jāizvērtē, vai šāda prezumpcija ir piemērojama dokumentiem, kurus valsts konkurences iestāde ir nosūtījusi Komisijai, pamatojoties uz Regulas Nr. 1/2003 11. panta 4. punktu.

Vispārējas prezumpcijas piemērošana

- 52 Vispirms ir jāatgādina, ka atbilstoši LESD 15. panta 3. punktam jebkuram Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Savienības iestāžu dokumentiem, ievērojot principus un nosacījumus, ko nosaka saskaņā ar parasto likumdošanas kārtību. Regula Nr. 1049/2001 ir paredzēta, lai pēc iespējas pilnīgāk tiktu nodrošinātas sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem. Tāpat no šīs regulas, īpaši tās 4. panta, kurā šajā ziņā ir paredzēta izņēmumu kārtība, izriet, ka šīs piekļuves tiesības var tomēr tikt ierobežotas kā publisku, tā privātu interešu apsvērumu dēļ (spriedums Komisija/EnBW, minēts 48. punktā, EU:C:2014:112, 61. punkts).
- 53 Tādējādi Tiesa jau ir atzinusi, ka pastāv vispārēja prezumpcija attiecībā uz administratīvās lietas dokumentiem saistībā ar valsts atbalsta pārbaudes procedūru (spriedums, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Krājums, EU:C:2010:376, 61. punkts), dokumentu apmaiņu starp Komisiju un lietas dalībniekiem ziņotājiem vai trešajām personām uzņēmumu koncentrācijas darbību kontroles procedūras ietvaros (spriedumi, 2012. gada 28. jūnijs,

Komisija/*Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, Krājums, EU:C:2012:393, 123. punkts, un Komisija/*Agrofert Holding*, C-477/10 P, Krājums, EU:C:2012:394, 64. punkts) un dokumentiem, kas ir ietverti lietas materiālos saistībā ar LESD 101. panta piemērošanas procedūru (spriedums Komisija/*EnBW*, minēts 48. punktā, EU:C:2014:112, 81. punkts).

- 54 Uzņēmumu koncentrācijas un aizliegtu vienošanos sodīšanas jomā Tiesa ir nospriedusi, ka Komisija ir tiesīga prezumēt, ka dokumentu, kas tikuši aplūkoti šajās lietās, publiskošana principā apdraud šajās procedūrās iesaistīto uzņēmumu komerciālo interešu aizsardzību, kā arī ar šādām procedūrām saistītu izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā un trešā ievilkuma nozīmē (spriedumi, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, minēts 53. punktā, EU:C:2012:393, 123. punkts, un Komisija/*EnBW*, minēts 48. punktā, EU:C:2014:112, 80. punkts). Tiesa ir arī precizējusi, ka izņēmumi saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību un Savienības iestāžu pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju darbību mērķu aizsardzību šādā procedūrā ir cieši saistīti (spriedumi, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, minēts 53. punktā, EU:C:2012:393, 115. punkts, un Komisija/*EnBW*, minēts 48. punktā, EU:C:2014:112, 79. punkts).
- 55 Apstiprinot prezumpcijas esamību, Tiesa īpaši balstījās uz faktu, ka izņēmumi no tiesībām piekļūt dokumentiem, kas iekļauti šīs regulas 4. pantā, nevar tikt interpretēti, neņemot vērā specifiskus noteikumus, kas regulē piekļuvi šiem dokumentiem, ja dokumenti, uz kuriem attiecas pieteikums par piekļuvi, ietilpst īpašā Savienības tiesību jomā (spriedums Komisija/*EnBW*, minēts 48. punktā, EU:C:2014:112, 83. punkts).
- 56 Piekļuvi dokumentiem, kurus valsts konkurences iestāde ir nosūtījusi Komisijai, pamatojoties uz Regulas Nr. 1/2003 11. panta 4. punktu, regulē īpaši noteikumi.
- 57 Tā Regulas Nr. 1/2003 preambulas 15. apsvērumā ir noteikts, ka “Komisijai un dalībvalstu konkurences iestādēm kopā jāizveido publisko iestāžu tīkls, kas ciešā sadarbībā piemēro [Savienības] konkurences noteikumus[, un ka] minētajā nolūkā jāizveido informēšanas un konsultēšanās pasākumi”. Saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 preambulas 32. apsvērumu “jānodrošina tīklā savstarpēji sniegtās informācijas konfidencialitāt[e]”.
- 58 Turklāt Regulas Nr. 1/2003 27. panta 2. punktā ir paredzēts, ka pat lietas dalībniekiem, uz kuriem attiecas Komisijas īstenotā procedūra saskaņā ar LESD 101. pantu, nav piekļuves dokumentiem, kas ir sagatavoti, piemērojot minētas regulas 11. pantu. *A fortiori* Regula Nr. 1/2003 tādējādi nepieļauj, ka kāda cita persona varētu piekļūt šādiem dokumentiem.
- 59 Visbeidzot, saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 28. panta 2. punktu Komisijas ierēdņiem un pārstāvjiem un dalībvalstu konkurences iestādēm ir pienākums neatklāt informāciju, ko tie ieguvuši vai iemainījuši un kas ir tāda veida, uz kuru attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums.
- 60 Tādējādi Regulas Nr. 1/2003 mērķis ir nodrošināt informācijas konfidencialitāti un dienesta noslēpuma ievērošanu LESD 101. panta piemērošanas procedūrās, īpaši saistībā ar informācijas mehānismiem, kas izveidoti publisko iestāžu tīkla, kas nodrošina Savienības konkurences noteikumu ievērošanu, ietvaros.
- 61 Šādu mērķi īpaši attaisno tas, ka šādās procedūrās tiek aplūkota potenciāli konfidenciāla komerciāla informācija, kā tas ir atgādināts Regulas Nr. 1/2003 preambulas 32. apsvērumā, saskaņā ar kuru, “nodrošinot attiecīgo uzņēmumu aizstāvības tiesības, jo īpaši tiesības piekļūt lietas materiāliem, ir būtiski, lai tiktu aizsargāti komercnoslēpumi”.
- 62 Tādējādi Regulas Nr. 1/2003 mērķi piekļuves dokumentiem jomā atšķiras no Regulas Nr. 1049/2001 mērķiem, jo tā ir vērsta uz to, lai maksimāli veicinātu tiesību piekļūt dokumentiem ievērošanu, kā arī veicinātu labu administratīvo praksi, nodrošinot publisko iestāžu lēmumu pieņemšanas procesu, kā arī informācijas, kas ir to pamatā, visplašāko iespējamo pārskatāmību (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/*EnBW*, minēts 48. punktā, EU:C:2014:112, 83. punkts).

- 63 Turklāt ir jāpiebilst, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru saistībā ar Komisijas administratīvo darbību netiek prasīta tāda paša apjoma piekļuve dokumentiem kā saistībā ar Savienības iestādes likumdošanas darbību (spriedums Komisija/*EnBW*, minēts 48. punktā, EU:C:2014:112, 91. punkts). Savukārt Komisija piedalās publisko iestāžu tīklā, kas nodrošina Savienības konkurences noteikumu ievērošanu, tās administratīvās darbības ietvaros.
- 64 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pastāv vispārēja prezumpcija, saskaņā ar kuru dokumentu, kas nodoti saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 11. panta 4. punktu, publiskošana principā apdraud gan uzņēmumu, uz kuriem attiecas aplūkotā informācija, komerciālo interešu aizsardzību, gan attiecīgas valsts konkurences iestādes izmeklēšanas darbību aizsardzību, kas ir cieši saistīta ar pirmajām minētajām interesēm (skat. iepriekš 54. punktu).
- 65 Ņemot vērā šo prezumpciju, ir jāizvērtē prasītājas iesniegto iebildumu par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā un trešā ievilkuma piemērošanas nosacījumiem pamatotība.
- Par prasītājas iesniegtajiem iebildumiem saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā un trešā ievilkuma piemērošanas nosacījumiem
- 66 Vispirms ir jānorāda, ka iepriekš minētā vispārējā prezumpcija neizslēdz iespēju pierādīt, ka uz attiecīgo dokumentu, kura publiskošana ir pieprasīta, šī prezumpcija neattiecas vai ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato šī dokumenta publiskošanu atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktam (spriedums Komisija/*EnBW*, minēts 48. punktā, EU:C:2014:112, 100. punkts).
- 67 Šajā ziņā, pirmkārt, prasītāja norāda, ka *CNC* īstenotās procedūras esot pilnībā pabeigtas. Otrkārt, prasītāja pamatojas uz elementiem saistībā ar tās īpašo situāciju, kas pamatojot to, ka tai tiek sniegta piekļuve stridīgajiem dokumentiem.
- 68 Turpinājumā ir jāizvērtē katrs no šiem abiem argumentiem.
- Par apstākli, ka *CNC* īstenotās procedūras esot pilnībā pabeigtas
- 69 Lai atbildētu uz šo argumentu, attiecībā uz dokumentiem, kas tiek aplūkoti šajā lietā, ir jānosaka laika posms, kurā ir piemērojama iepriekš 64. punktā minētā vispārējā prezumpcija.
- 70 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Komisijas veiktas koncentrāciju pārbaudes jomā Tiesa ir nospriedusi, ka prezumpcija ir piemērojama neatkarīgi no tā, vai pieteikums par piekļuvi dokumentiem attiecas uz jau pabeigtu procesu vai vēl notiekošu procesu (spriedums Komisija/*Éditions Odile Jacob*, minēts 53. punktā, EU:C:2012:393, 124. un 125. punkts).
- 71 Pirmkārt, sabiedrības piekļuve slepenai informācijai par iesaistīto uzņēmumu saimniecisko darbību var apdraudēt to komerciālās intereses neatkarīgi no tā, vai pārbaudes procedūra turpinās. Otrkārt, tas, ka šāda sabiedrības piekļuve šai informācijai var notikt pēc šī procesa beigām, varētu kaitēt uzņēmumu vēlmei sadarboties šī procesa norises laikā. Treškārt, saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 7. punktu izņēmumus saistībā ar komerciālajām interesēm vai konfidencialiem dokumentiem var piemērot 30 gadus un, ja tas ir vajadzīgs, pat vēl ilgāk (spriedums Komisija/*Éditions Odile Jacob*, minēts 53. punktā, EU:C:2012:393, 124. un 125. punkts).
- 72 Šādu pašu argumentāciju Vispārējā tiesa ir izmantojusi Komisijas veiktu aizliegtu vienošanos pārbaudes jomā (spriedumi, *Nīderlande/Komisija*, minēts 43. punktā, EU:T:2013:480, 43. un 44. punkts, un 2014. gada 7. oktobris, *Schenker/Komisija*, T-534/11, Krājums, EU:T:2014:854, 58. un 59. punkts).

- 73 To pašu iemeslu dēļ, kas tikuši izklāstīti iepriekš 71. punktā, šī argumentācija ir jāpiemēro arī strīdīgajiem dokumentiem, un tādējādi ir jānoraida prasītājas arguments, no kura izriet, ka *CNC* īstenotās aplūkotās procedūras esot pilnībā pabeigtas.
- 74 Tāpat ir jānoraida sprieduma Komisija/*EnBW*, minēts 48. punktā (EU:C:2014:112), 98. un 99. punkta interpretācija, kuru prasītāja piedāvāja tiesas sēdē.
- 75 Saskaņā ar šo interpretāciju Tiesa esot nospriedusi, ka gadījumā, ja galīgais lēmums, kas pieņemts pēc aizliegtas vienošanās izmeklēšanas, nav pārsūdzams, izmeklēšanas darbības varot tikt uzskatītas par pabeigtām un tādējādi izņēmums saistībā ar izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību un ar to cieši saistītais izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību vairs neesot piemērojami.
- 76 Jāatgādina, ka minētajā lietā, kurā tika apstrīdēts atteikums sniegt piekļuvi dokumentiem procedūrā, kuras rezultātā Komisija sodīja aizliegtu vienošanos, Vispārējā tiesa pirmajā instancē secināja, ka pieprasīto dokumentu publiskošana nevar apdraudēt ar šo procedūru saistītās izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību. Taču Tiesa, pamatojoties uz faktu, ka Vispārējā tiesa turklāt bija konstatējusi, ka dienā, kad tika pieņemts apstrīdētais lēmums, izskatīšanā bija prasības par Komisijas pieņemto sodu, tai iesniegtās apelācijas sūdzības ietvaros tikai apstrīdēja Vispārējās tiesas veikto secinājumu.
- 77 Pakārtoti, pat ja varētu piekrist prasītājas piedāvātajai sprieduma Komisija/*EnBW*, minēts 48. punktā (EU:C:2014:112), 98. un 99. punkta interpretācijai, tomēr strīdīgajiem dokumentiem iepriekš 64. punktā minētā vispārējā prezumpcija būtu jāpiemēro arī pēc *CNC* veikto procedūru pabeigšanas.
- 78 Pirmkārt, informācijas apmaiņas mehānisms, kas izveidots publisko iestāžu tīkla, kurš nodrošina Savienības konkurences noteikumu ievērošanu, ietvaros, pareizai darbībai ir nepieciešams, lai šādi apmainītā informācija saglabātos konfidenciāla (skat. iepriekš 57.–60. punktu). Ja jebkura persona, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, varētu piekļūt dokumentiem, kurus Komisijai ir nosūtījušas dalībvalstu konkurences iestādes, tiktu apdraudēta ar nodoto informāciju saistītā paaugstinātas aizsardzības garantija, uz kuru ir balstīts šis mehānisms. Jāpiebilst, ka Regulā Nr. 1/2003 nav paredzēts, ka šī aizsardzība būtu jāizbeidz pēc tam, kad būtu pabeigtas izmeklēšanas darbības, kas ļāvušas iegūt šo informāciju.
- 79 Otrkārt, laikposma, kurā ir piemērojama vispārējā prezumpcija, ierobežošanu šajā īpašajā kontekstā nevarētu pamatot tas, ka ir ņemtas vērā tiesības uz kompensāciju, kas pienākas personām, kurām ir nodarīts kaitējums, pārkāpjot LESD 101. pantu.
- 80 Neapšaubāmi, šīs tiesības var tikt uzskatītas par sevišķām sabiedrības interesēm Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta nozīmē, it īpaši tādēļ, ka tās pastiprina Savienības konkurences noteikumu darbības raksturu, tādējādi sniedzot pienesumu efektīvas konkurences uzturēšanai Eiropas Savienībā (šajā ziņā skat. spriedumus, 2011. gada 14. jūnijs, *Pfleiderer*, C-360/09, Krājums, EU:C:2011:389, 29. punkts; 2013. gada 6. jūnijs, *Donau Chemie u.c.*, C-536/11, Krājums, EU:C:2013:366, 23. punkts, un Komisija/*EnBW*, minēts 48. punktā, EU:C:2014:112, 104. un 108. punkts).
- 81 Šajā ziņā ir jānorāda, ka dokumentos, kas ietverti lietas materiālos saistībā ar Komisijas virzīto LESD 101. panta piemērošanas procedūru, var tikt ietverta informācija, kas personām ļauj saņemt to zaudējumu atlīdzību, kurus tām ir radījuši uzvedība, kas var ierobežot vai kropļot konkurenci.
- 82 Tomēr šīs lietas strīdīgie dokumenti, proti, valsts konkurences iestādes paredzētais lēmums un lietas kopsavilkums, kuru nodošana ir paredzēta Regulas Nr. 1/2003 11. panta 4. punktā, neattiecas uz Komisijas izmeklēšanu, bet gan uz valsts konkurences iestādes virzītu izmeklēšanu. Pierādījumi, kas ir nepieciešami, lai vajadzības gadījumā pamatotu lūgumu atlīdzināt zaudējumus, varētu būt nevis strīdīgajos dokumentos, pat ja tajos arī būtu norāde uz šādiem pierādījumiem, bet gan attiecīgās valsts konkurences iestādes izmeklēšanas lietas materiālos. Tādējādi personas, kuras uzskatītu, ka tām ir

nodarīti zaudējumi, pārkāpjot LESD 101. pantu, varētu lūgt piekļūt ar šo procedūru saistītajiem kompetentās valsts iestādes dokumentiem un valsts tiesas, kurās, iespējams, tiktu celta prasība, varētu katrā atsevišķā gadījumā atbilstoši valsts tiesībām izvērtēt intereses, kas pamato attiecīgās informācijas izziņošanu, un intereses, kas pamato to aizsardzību (šajā ziņā skat. spriedumu *Donau Chemie* u.c., minēts 80. punktā, EU:C:2013:366, 34. punkts).

83 Tādējādi jebkuras personas tiesības saņemt kompensāciju par zaudējumiem, kurus tai radījusi uzvedība, kas var ierobežot vai kropļot konkurenci, nenosaka, ka gadījumā, ja aplūkotie dokumenti ir valsts konkurences iestādes sagatavots lēmums un lietas kopsavilkums, laikposms, kurā var tikt piemērota prezumpcija saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā paredzētajiem izņēmumiem, būtu jāierobežo, nosakot to līdz datumam, kurā var tikt konstatēts, ka izmeklēšana ir pilnībā pabeigta.

84 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas arguments saistībā ar izmeklēšanas pabeigšanu katrā ziņā ir jānoraida.

– Par argumentiem, kas saistīti ar prasītājas īpašo situāciju

85 Vispirms prasītāja norāda uz faktu, ka atsevišķus pieprasītos dokumentus tai esot nosūtījušas Spānijas valsts iestādes. Tā arī norāda, ka tā ir vienīgā juridiskā persona, uz kuru attiecas aplūkotās procedūras.

86 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1049/2001 mērķis ir piešķirt vispārējas publiskas pieejas tiesības iestāžu dokumentiem, nevis paredzēt noteikumus, kuru mērķis ir aizsargāt īpašas intereses, kas varētu būt kādai personai attiecībā uz pieeju kādam no šiem dokumentiem (spriedums, 2007. gada 1. februāris, *Sison/Padome*, C-266/05 P, Krājums, EU:C:2007:75, 43. punkts).

87 Tas īpaši izriet no Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 1. punkta, 6. panta 1. punkta un 12. panta 1. punkta, kā arī no šīs regulas nosaukuma un preambulas ceturta un vienpadsmitā apsvēruma. Ar pirmo no šiem noteikumiem ikvienam Savienības pilsonim un fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir nodrošinātas vienādas tiesības piekļūt dokumentiem, bet otrajā noteikumā šajā ziņā ir precizēts, ka pieteicējam savs pieteikums nav jāpamato. Minētās regulas 12. panta 1. punktā ir paredzēts, ka iestādes, ciktāl iespējams, nodrošina sabiedrībai “tiešu” piekļuvi dokumentiem elektroniski vai izmantojot reģistru. Regulas Nr. 1049/2001 nosaukumā, kā arī tās preambulas ceturtajā un vienpadsmitajā apvērūmā arī uzsvērts, ka šīs regulas mērķis ir padarīt iestāžu dokumentus “publiski” pieejamus (spriedums *Sison/Padome*, minēts 86. punktā, EU:C:2007:75, 44. punkts).

88 Regulas Nr. 1049/2001 sagatavošanas dokumentu analīze turklāt atklāj, ka tika izvērtēta iespēja paplašināt šīs regulas mērķi, paredzot ņemt vērā konkrētas specifiskas intereses, uz kurām persona varētu atsaukties, lai iegūtu pieeju konkrētam dokumentam. Tādējādi ar trīsdesmit pirmo grozījumu, kas ietverts tiesību akta priekšlikumā, kurš savukārt iekļauts Eiropas Parlamenta Pilsoņu brīvību un tiesību, tiesiskuma un iekšējo lietu komisijas ziņojumā, tika ierosināts ieviest jaunu 4. panta 1.a punktu Eiropas Parlamenta un Padomes regulas par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem 2000. gada 27. jūnija priekšlikumā (OV C 177 E, 70. lpp.), saskaņā ar kuru, “izvērtējot sabiedrības intereses saistībā ar dokumenta publiskošanu, iestāde ņem vērā arī intereses, uz kurām atsaucas pieteikuma iesniedzējs, sūdzības iesniedzējs vai cita persona, kurai šajā jautājumā ir tiesības, intereses vai pienākumi”. Tāpat ar septīto grozījumu, kas piedāvāts Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas atzinumā, kurš savukārt ietverts tajā pašā ziņojumā, tika ierosināts minētā Komisijas priekšlikuma 1. pantā iekļaut punktu, precizējot, ka “pieteikuma iesniedzējam, sūdzības iesniedzējam vai jebkurai citai fiziskai vai juridiskai personai, kuras tiesības, intereses vai pienākumi tiek izskatīti attiecīgajā lietā (šīs lietas dalībniekiem), arī ir tiesības piekļūt dokumentam, kas publiski nav pieejams, bet kas var ietekmēt lietas izskatīšanu, kā paredzēts šajā regulā un iestāžu pieņemtajos

noteikumos”. Tomēr šajā sakarā jāatzīst, ka neviens no šādi formulētajiem priekšlikumiem netika pārņemts Regulas Nr. 1049/2001 noteikumos (spriedums *Sison/Padome*, minēts 86. punktā, EU:C:2007:75, 45. punkts).

- 89 Turklāt, lai gan Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzēto izņēmumu pamatā ir attiecīgajā situācijā pretnostatīto interešu līdzsvarošana, proti, to, kas tiktu apdraudētas, ja attiecīgie dokumenti tiktu publiskoti, no vienas puses, un to, kas tiktu īstenotas, veicot šo publiskošanu, no otras puses, runājot par pēdējām minētajām interesēm, var tikt ņemtas vērā tikai sevišķas sabiedrības intereses.
- 90 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka iestāde, kurai jālemj, vai šo dokumentu publiskošana var kaitēt Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā aizsargātajām interesēm, var ņemt vērā pieteicēja sevišķas intereses iegūt pieeju dokumentiem, kā arī viņa individuālo situāciju tikai tad, ja tās ir saistītas ar sevišķām sabiedrības interesēm (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 21. oktobris, *Umbach/Komisija*, T-474/08, EU:T:2010:443, 70. punkts).
- 91 Taisnība, ka Vispārējā tiesa ir atzinusi, pirmkārt, ka iestāde, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu, nevar atteikt piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz to, ka to publiskošana var apdraudēt individa privāto dzīvi un neaizskaramību, ja attiecīgajos dokumentos ir personas dati, kas attiecas uz pieteicēju, un, otrkārt, ka šādā gadījumā viņa tiesības panākt publiskošanu, pamatojoties uz tiesībām piekļūt iestāžu dokumentiem, nevar radīt piekļuves tiesības minētajiem dokumentiem plašai sabiedrībai (spriedums, 2012. gada 22. maijs, *Internationaler Hilfsfonds/Komisija*, T-300/10, Krājums, EU:T:2012:247, 107.–109. punkts).
- 92 Tomēr šajā gadījumā Komisija, lai pieņemtu apstrīdēto lēmumu, nav pamatojusies uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
- 93 Tādējādi Komisija apstrīdētajā lēmumā ir pamatoti uzskatījusi, ka apstākļi, uz kuriem atsaucās prasītāja, kas izrietēja no tās individuālās situācijas un nebija saistīti ar sevišķām sabiedrības interesēm, nevar tikt ņemti vērā, lai noteiktu, vai strīdīgo dokumentu publiskošana var apdraudēt Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā aizsargātās intereses.
- 94 Katrā ziņā, runājot par apstākli, saskaņā ar kuru prasītāja esot vienīgā juridiskā persona, kuras intereses ietekmējot attiecīgās procedūras, tā piekrīt, ka viena no divām CNC uzsāktajām valsts procedūrām skar citu juridisko personu. Turklāt nav izslēgts, ka strīdīgajos dokumentos ir ietverti apstākļi, kas attiecas uz personām, kuras šīs procedūras neskar. Šajā ziņā Komisija norādīja (un tas nav apstrīdēts), ka šie dokumenti ietver konfidenciālu informāciju par citām fiziskām un juridiskām personām. Tādējādi prasītājas apgalvojums nevar tikt uzskatīts par pierādītu.
- 95 Otrkārt, prasītāja precizē, ka tā ir bezpeļņas organizācija, kas neveic komercdarbību. Tādējādi, ciktāl tā esot vienīgā juridiskā persona, uz kuru attiecas aplūkotās procedūras, tās pieprasīto dokumentu publiskošana nevarot apdraudēt komerciālās intereses Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē.
- 96 Šis arguments ir jānoraida. Tas neļauj konstatēt sevišķu sabiedrības interešu esamību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē.
- 97 Katrā ziņā, kā tas tika norādīts iepriekš, nav pierādīts, ka prasītāja būtu vienīgā persona, kuru skar šīs valsts procedūras. Turklāt Komisija pamatoti iebilst, pirmkārt, ka prasītāja ir uzskatāma par uzņēmumu apvienību un, otrkārt, ka tā ir tikusi sodīta, pamatojoties uz LESD 101. pantu, proti, par darbībām, kas tika uzskatītas par tādām, kuras var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- 98 No iepriekš minētajiem argumentiem izriet, ka prasītājas norādītais otrais pamats, ciktāl tas attiecas uz apstrīdētā lēmuma pamatojumu saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo un trešo ievilkumu, ir jānoraida.

- 99 Šis pamatojums pats par sevi ir pietiekams, lai juridiski pamatotu šādu lēmumu. Šādos apstākļos trūkumi, kas varētu būt otrajam lēmuma pamatojumam saistībā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otro daļu, katrā ziņā neiespaido tā likumību. Prasītājas norādītais iebildums, ar kuru tā īpaši apstrīd šo pēdējo pamatojumu, tādējādi nav derīgs un attiecīgi ir jānoraida (spriedums, 1990. gada 6. novembris, Itālija/Komisija, C-86/89, Krājums, EU:C:1990:373, 20. punkts).
- 100 Turklāt ir jānorāda, ka prasītāja šajā gadījumā, iesniedzot pieteikumu par piekļuvi, vēlējas saņemt piekļuvi visai sarakstei starp Komisiju un CNC saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 11. panta 4. punktu saistībā ar diviem šīs pēdējās minētās iestādes uzsāktiem valsts procesiem, pamatojoties uz LESD 101. pantu (skat. iepriekš 10. punktu). Tādējādi runa bija par vispārēju prasību. Šāda veida situācijā vispārējās prezumpcijas atzīšana, saskaņā ar kuru noteikta veida dokumentu publiskošana negatīvi ietekmētu Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā uzskaitīto interešu aizsardzību, ļauj attiecīgajai iestādei izskatīt vispārēju prasību un atbilstoši uz to atbildēt, neveicot katra dokumenta, kura piekļuve tikusi lūgta, konkrētu un individuālu izvērtējumu (skat. spriedumus, Komisija/*EnBW*, minēts 48. punktā, EU:C:2014:112, 67. un 68. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2014. gada 19. novembris, *Ntouvas/ECDC*, T-223/12, EU:T:2014:975, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 101 Tādējādi otrais pamats ir pilnībā jānoraida.
- 102 Līdz ar to, ņemot vērā faktu, ka iepriekš 64. punktā minētā vispārējā prezumpcija šajā gadījumā bija piemērojama un ka prasītāja nav pierādījusi, ka pastāvētu sevišķas sabiedrības intereses, kas pamatotu strīdīgo dokumentu publiskošanu, pirmais pamats saistībā ar prasības piekļūt šiem dokumentiem konkrēta un individuāla izvērtējuma neesamību ir jānoraida.
- 103 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasījumi par lēmuma atcelšanu ir jānoraida kopumā.

2. Par prasījumiem saistībā ar procesa organizatorisko pasākumu noteikšanu

- 104 Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu pieprasīt Komisijai iesniegt dokumentus, kuriem ir atteikta piekļuve, lai Vispārējā tiesa varētu tos pārbaudīt un pārliecināties par prasības pieteikumā norādīto argumentu patiesumu.
- 105 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka lēmuma, ar kuru ir atteikta piekļuve dokumentiem, tiesas pārbaudei ir jāattiecas uz šī lēmuma pamatojumu. Tādējādi, ja šis pamatojums ir saistīts ar to seku izvērtēšanu, ko dokumenta izsniegšana varētu radīt attiecībā uz noteiktām lietām, vērtībām vai interesēm, tā pārbaude ir iespējama tikai tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa var formulēt savu viedokli par dokumenta faktisko saturu (ģenerālvokāta P. Krusa Viljalona [*P. Cruz Villalón*] secinājumi lietā *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisija*, C-135/11 P, Krājums, EU:C:2012:118, 73. punkts). Šādā gadījumā Vispārējai tiesai ir jāiepazīstas ar dokumentu *in camera* (spriedums, 2012. gada 21. jūnijs, *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisija*, C-135/11 P, Krājums, EU:C:2012:376, 73. punkts).
- 106 Tomēr, piemērojot vispārējo prezumpciju, iestāde var atbildēt uz vispārēju pieteikumu, neveicot katra dokumenta, kura piekļuve ir lūgta, konkrētu un individuālu izvērtējumu (spriedums Komisija/*EnBW*, minēts 48. punktā, EU:C:2014:112, 67., 68., 127. un 128. punkts).
- 107 Šāda prezumpcija ir piemērojama šajā gadījumā. Turklāt prasītāja nav pierādījusi ne to, ka kāds no dokumentiem, kura publiskošana tika lūgta, neietilptu šīs prezumpcijas piemērošanas jomā, ne to, ka pastāvētu sevišķas sabiedrības intereses, kas pamatotu šī dokumenta publiskošanu.
- 108 Tādējādi Vispārējai tiesai pašai nav jāveic katra pieprasītā dokumenta vērtējums *in concreto*, lai pārliecinātos par to, ka piekļuve šiem dokumentiem var apdraudēt norādītās intereses.
- 109 No iepriekš minētā izriet, ka pieteikums par procesa organizatoriskajiem pasākumiem ir jānoraida.

110 Līdz ar to prasība kopumā ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 111 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums nav labvēlīgs, tai ir jāsedz savi, kā arī jāatlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumi.
- 112 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punktam dalībvalstis, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Šie noteikumi ir jāpiemēro Vācijas Federatīvajai Republikai.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Unión de Almacenistas de Hierros de España* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 12. maijā.

[Paraksti]